

Lone Møller (S):

Det er første gang i den tid, jeg har siddet i Folketinget, at jeg kan stå på denne talerstol og erklære mig helt enig med arbejdsministeren.

Det har nemlig også undret Socialdemokratiet en del, at Fremskridtspartiet fremsætter dette beslutningsforslag kun et år efter, at vi fik bekendtgørelsen om unges farlige arbejde.

Socialdemokratiet har forståelse for landbrugets problemer, men mener ikke, man løser landbrugets problemer ved at slække på sikkerhedskravene for børn og unge. Netop inden for landbruget forekommer relativt mange arbejdsulykker, og en nøjere analyse har vist, at det især er blandt de helt unge eller de ældre, at der sker mange alvorlige ulykker.

Ulykkesrisikoen for beskæftigede i alderen 18-65 år er ikke afvigende i landbruget i forhold til andre erhverv. Derfor hilste Socialdemokratiet med tilfredshed, at arbejdsministeren i februar 1989 udsendte bekendtgørelsen, hvoraf følger, at aldersgrænsen for arbejde med tekniske hjælpemidler, stoffer og materiale samt andet arbejde forbundet med fare for de unges sikkerhed eller udvikling for landbrugets børn er forhøjet til 15 år.

Den tidligere aldersgrænse inden for landbruget var 14 år, dog i visse specielle tilfælde 10 år for traktorkørsel. For alle øvrige erhverv er den tilsvarende aldersgrænse 18 år.

I vore dage er det komplicerede maskiner, som er på markedet, og jeg finder det fuldstændig uforsvarligt at tillade børn på 10 år at køre traktor.

I perioden 1981-85 er der sket 625 traktorulykker inden for jordbrugsområdet, hvoraf 36 har haft døden til følge, mens 227 har været meget alvorlige ulykker. Det vil sige, at 40 pct. har været meget alvorlige ulykker. Hvad angår aldersfordelingen ved dødsulykker og de alvorlige ulykker, er det især unge under 15 år og ældre over 65 år, der er udsat, idet 7 unge under 15 år og 15 over 65 år har været ude for dødsulykker. 7 dødsulykker i nyere tid for de helt unge: det er 40 gange mere end noget andet sted i erhvervslivet, og det animerer vel ikke ligefrem til at slække på kravene. Hvad angår de alvorlige ulykker, er det 12 under 15 år og 12 over 65 år, som er kommet alvorligt til skade.

Jeg mener, at tallene taler for sig selv, og det er sikkert også årsagen til, at Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger,

SALA, i såvel det forberedende regeludvalg som i Arbejdsmiljørådet støttede, at aldersgrænsen blev forhøjet til 15 år for traktorkørsel.

SALA, som var repræsenteret, havde også en referencegruppe, hvor man løbende holdt Landbrugets Arbejdsgiverforening, Gartneriets Arbejdsgiverforening, skovbruget, De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Landbrugsraadet orienteret. På intet tidspunkt har der været indvendinger mod at hæve aldersgrænsen, og så sent som den 25. juli udtalte SALA, at man ikke ønskede at støtte en henvendelse til arbejdsministeren om ændringer i bekendtgørelsen.

Man har ikke sovet i timen, som det er fremgået af nogle nyhedsmedier. Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte det foreliggende forslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Aldersgrænser for børns deltagelse i arbejde er et meget ømt og følsomt emne. Der er ingen, der ønsker, at vi ikke skal beskytte vores børn, og at der er behov for generelle aldersgrænser for børns arbejde, er uomtvisteligt - lige så uomtvisteligt, som det er, at børn er forskellige og magter forskellige ting på forskellige alderstrin. Kunsten er at undgå et alt for stort svælg mellem den praktiske opfattelse af, hvad der er ret og rimeligt, forsvarligt og uforsvarligt, og den mere teoretiske generaliserende opfattelse. Forskelle i tradition, livsstil og virkelighed kommer let til at stå over for ønsket om ensartede regler.

At det er farligt at køre med traktor, er der ingen tvivl om; det viser statistikken entydigt. Det, det drejer sig om, er altså at forbedre sikkerheden, bl.a. ved hjælp af et regelsæt, som forstås og respekteres i praksis. Kipper den hårfine balance mellem reglernes sikkerhedsideal og den praktiske opfattelse af ansvarlighed og sikkerhed, bliver resultatet, at børn og unge så at sige opdrages til, at det er i orden at overtræde loven. Det er en helt uholdbar situation og til stor skade for både sikkerheden og for retsbevidstheden. En nøje afvejning må derfor ligge til grund for fastsættelsen af de specifikke grænser, og her er Folketinget ikke det rette forum.

De nugældende regler er fastlagt på bekendtgørelsesniveau efter grundige drøftelser med Arbejdsmiljørådet, hvor arbejdsmarkedets par-